

Een kwestie van toveren.

“Het was keileuk, want de leesmoeder heeft nog een bladzijde voorgelezen uit ‘de Vuurbeker’ van Harry Potter,” vertelde Harris opgewonden als hij de klas weer inkomt. Zo enthousiast vertrok hij niet, bedacht ik me. “En wat wil je nu gaan doen?” vroeg ik.

Harris is als kleuter op school gekomen. Hij vluchtte met zijn ouders uit Bosnië. In het begin moest hij erg wennen aan alle nieuwe kinderen. Hij had de laatste jaren grotendeels in een schuilkelder doorgebracht. Maar Harris acclimatiseerde, kreeg vriendjes en ontwikkelde zich. Het ‘met begrip’ aanleren van het Nederlands taal bleek een hele klus. Maar hij wilde wel. De leerkracht en enkele leesmoeders hielpen hem. Harris is net negen jaar en zát in Avi 6.

“Ik weet het niet,” zei hij.

“Zou je graag zélf in Harry Potter lezen,” stelde ik voor.

“Maar dat is meer dan Avi 9.”

“Maar het is niet verboden!”

Harris rende de klas uit en Lex rende er achteraan.

“Hoe lang mag ik lezen?” vroeg hij met ‘de Vuurbeker’ trots in zijn handen.

“Tot je niet meer wilt.”

“Hoef ik dan niet te rekenen vandaag?”

“Zo lang je leest hoef je niks anders te doen. Dat lijkt me niet te combineren.”

Halverwege de middag had Harris negentien bladzijden gelezen en Lex twaalf. Dat wist de hele klas, voor de school uit was. Vanaf de volgende dag werden ook andere kinderen gegrepen door de Pottergekte. Avi-weet-ik-veel werd wegdromen in een wereld die niet bestaat.

In het logboek van de leesmoeders lees ik vóór Potter: *“Hij begrijpt niet wat hij leest, maakt er een potje van, heeft de boel verstoord met melig gegiechel, hij moet op pagina 25 beginnen en niet op pagina 29 zoals hij zal gaan beweren.”*

In datzelfde logboek is ná Potter te lezen: *“Hij is heel gedreven, wel moeilijk maar nog steeds dol-enthousiast, leest netjes en mooi, zijn houding is perfect, het is fijn lezen zo met hem.”*

De toetsers zullen het moeilijk kunnen verklaren; de E.G.O.-ers alweer iets makkelijker en Potter... ja die kan écht toveren!

Marcel van Herpen